

πειδή ο δήμαρχος ήταν κομματάρχης του βουλευτή και ίσως όχι πολύ τίμιος άνθρωπος, και επειδή ο δήμος όλος μαζί δεν είναι τόσο συμαζεμένος σαν ένα χωριό μοναχό, και επειδή το κράτος είναι πολύ μακριά και δε βλέπει τόσο καλά τις καθημερινές ανάγκες τῶ χωριανῶν όπως τις βλέπουν οι ίδιοι οι χωριανοί—γι' αὐτά όλα πάσκισαν και έκαμην κοινότητα στο χωριό τους και τήν ορίζουν αὐτοί, για να είναι και βέβαιοι πῶς τὸ χρήμα πού συναξαν για τὸ κοινὸ δὲ θὰ πάγει στὰ χαμένα.

Ἀπὸ τὰ 1898 στὴ Βαμπακοῦ ὑπάρχει κοινότητα πού φροντίζει για όλα τὰ γενικὰ ζητήματα τοῦ χωριοῦ—διορθώνει τὸ σχολεῖο· μεταφέρει τὸ νεκροταφεῖο ἔξω ἀπὸ τὸ χωριό, για τὴν ὑγεία τοῦ τόπου—ἀρχίζει ὑδραυλικά ἔργα για νὰ ποτίζονται καλλίτερα τ' ἀμπέλια και τὰ περιβόλια—σιάχνει τοὺς τοπικοὺς δρόμους και τὰ γεφύρια—βάζει καλοὺς δραγάτες, και θὰ καταπιαστῆ με τὸν καιρὸ και ἄλλα πολλὰ χρήσιμα ἔργα.

Ἄμα τὰ χωριά προκόψουν, οὔτε στὴν Ἀμερικὴ θὰ πηγαίνουν οἱ χωριανοί για νὰ πλουτάνουν, οὔτε στὶς πολιτείες για νὰ σπουδάσουν, οὔτε στὴν Ἀθήνα για νὰ βρίσκουν θέσεις.

Αὐτὸ πού κάνει ἡ Βαμπακοῦ στὴν Ἑλλάδα, ἐπειδὴ ἔτυχε νὰ ἔχει γνωστικούς χωριάτες πού καταλαβαίνουν τὸ συμφέρο τους, αὐτὸ τὸ ἴδιο τὸ κάνουν ὄλες στὴν Τουρκιᾷ οἱ ἑλληνικὲς κοινότητες ἀπὸ τὰ παλιὰ τὰ χρόνια. Ὁ Τούρκος, φρόνιμος, ἔφηκε τοὺς Ἕλληνας νὰ κυβερνῶνται μόνοι τους κατὰ πῶς θέλουν αὐτοί. Δὲ σκοπίζεται για τὰ ἑσωτερικά τους ζητήματα. Γυρεύει μονάχα τὰ δασίματα, βρίσκει λογῆς ἀφορμὲς και βάζει τὸν κόσμο σὲ μπελάδες, και για κανενὸς τὸ κλλὸ δὲ νοιάζεται. Καί στὴ Βουλγαρία, ὡς τὰ τώρα, ὅπου βρίσκονταν Ἕλληνες ἦταν κ' ἑλληνικὲς κοινότητες, και ὅταν ἀποφάσισαν οἱ Βούλγαροι νὰ ξεπατώσουν τὸν Ἑλληνισμό ἀπὸ τὴν Ἀνατολικὴ Ρωμιλία, κατασύντριψαν τίς κοινότητες, ἀρπαξαν δηλαδὴ ἐκκλησιὰς και σχολεῖα, ἔδωξαν δεσποτάδες, παπάδες και δασκάλους, ρήμαξαν κοινοτικά χτήματα, τρόμαξαν τὸν κόσμο—και πᾶν οἱ κοινότητες. Οἱ Ἕλληνες αὐτοί, οἱ κακότυχοι, μὴ βρίσκοντας πια κοινότητες νὰ ζήσουν, ἔφηκαν τὰ σπίτια τους και τὰ χωράφια τους και ἔφυγαν σὲ τόπους πιὸ φιλόξενους.

Στὴν Τουρκιᾷ οἱ Ἑλληνικὲς κοινότητες θὰ βρίσκονταν καλὰ ἂν δὲν ἦταν οἱ Τούρκοι τόσο ἐλεινοί. Στὴ Βουλγαρία οἱ Ἕλληνες θὰ ζοῦσαν καλὰ ἂν τοὺς ἔφιναν τίς κοινότητές τους. Καί στὴν Ἑλλάδα θὰ ζοῦσαν καλλίτερα οἱ Ἕλληνες ἂν τὸ κράτος καταλάβαινε πῶς τὸ φυσικὸ τοῦ Ρωμιοῦ είναι νὰ ζῆ σὲ κοινότητες ἰδιοκυβέρνητες. Ὁ Κράτος, μὴν τοῦ παίρνεις τοῦ Ρωμιοῦ τὸ ἐνδιαφέρο για τὸ χωριό του, μὴν τοῦ κάνεις σὲ σχολεῖα, μὴν τοῦ διορίζεις σὲ τοὺς δασκάλους, μὴν τοῦ φυλάς σὲ τ' ἀμπέλια, τὰ χωράφια, τὰ δάση, μὴν τοῦ φτειάχνεις σὲ τοὺς τοπικοὺς δρόμους, γιατί τὸν λύνεις ἔτσι ἀπὸ τοὺς δεσμούς του με τὸ χωριό του. Σὺ ἔχεις ἄλλες δουλειές γενικώτερες. Αὐτές νὰ κυττάζεις! Ἐμὰς μονάχα νὰ μὰς ἰπιθεωρεῖς, νὰ μὰς παίρνεις στρατιώτες, νὰ μὰς ζητᾷς φόρους και νὰ μὰς βοηθεῖς, ἂν μπορείς, νὰ βρίσκουμε κερφάλια για μεγάλες ἐπιχειρήσεις.

Ὅπου βρεθοῦνε δέκα Ρωμιοὶ φτειάνουν κοινότητα. Συναξουν πρῶτα χρήματα για τὴν ἐκκλησιὰ. Ἄμα τὴ χτίσουν φέρνουν παπά. Ἐπειτα και τίς γυναῖκες τους. Ἐστερα, με τοὺς δίσκους τῆς ἐκκλησιᾶς συναξουν χρήματα και φτειάνουν σχολεῖο.

Τέλος φέρνουνε δάσκαλο για τὰ παιδιά τους—και νάτης ἡ κοινότητα.

Πρέπει στὴν Ἑλλάδα ν' ἀφήσουν εὐλεύθερα ξαντίς κοινότητες νὰ φυτρώσουν. Με τὴν τοπικὴ αὐτοδιοίκηση—ὅπου ὁ καθένας θὰ κυβερνᾷ τὸ χωριό του, και στὸ κράτος μονάχα θὰ πληρώνει τοὺς φόρους, θὰ δίνει ὅ,τι μπορεί για τὰ μεγάλα ἔθνικὰ ἔργα, και θὰ κάνει τὸ στρατιωτικὸ του—τὸ κράτος θὰ ἔχει καιρὸ νὰ σκεφεῖ και νὰ φροντίζει για τὰ γενικώτερα συμφέροντα τοῦ ἔθνους. Καί ἔτσι, ἐπειδὴ περισσότεροί θὰ κυβερνοῦν τὰ χωριά τους, λιγώτεροι θὰ καταπιάνονται νὰ κυβερνήσουν τὸ κράτος, και ἴσως καλλίτεροι.

Ὁ Ἑλληνισμὸς είναι μιὰ οἰκογένεια ἀπὸ ἑλληνικὲς κοινότητες. Αὐτὸ πρέπει νὰ τὸ ἴδουμε ἑσάστεα ὄλοι.

Και εἶδες σὲ μιὰν οἰκογένεια, σὲν ὄλοι είναι γεροὶ και δουλεύει ὁ καθένας, πόση εὐτυχία και πόση χαρὰ βασιλεύει, και τί προκοπὴ! Ὁ καθένας ἔχει τὴ θέση του, δὲ λαθεύει, και βοηθεῖ και τοὺς ἄλλους. Καί εἶδες σ' ἄλλην οἰκογένεια πού είναι ποῖος ἄρρωστος ποῖος ἀδύνατος και κανεὶς δὲ δουλεύει, εἶδες πόση γρίνια και δυστυχία σωριάζεται! Ὁ καθένας ρίχνει τὰ λάθη στοῦ ἄλλουνοῦ τὴ ράχη, και δὲ βοηθοῦνται ἀναμεταξύ τους, και μακλόνουν ἀτέλειωτα.

Ἔτσι και τὸ ἔθνος. Είναι μιὰν οἰκογένεια ἀπὸ κοινότητες. Ὅταν οἱ κοινότητές του—οἱ πολιτείες και τὰ χωριά του—ἔχουν ὑγεία, δουλειὰ και προκοπὴ, κύτταζε πῶς προκόβει και τὸ ἔθνος ὄλο. Ὅταν πάλι οἱ κοινότητές του είναι ἀρρωστικάρικες, και οἱ ἄνθρωποι μισοδουλεύουν, δὲν είναι εὐχαριστημένοι, γρινιάζουν, παραπονιούνται, μαλλιοτραβοῦνται και γίνονται κόμματα, κύτταζε τὸ ἔθνος ὄλο πῶς παραλεῖ και στενοχωριέται και δὲ σκαλεύει πιά.

Τὸ ἔθνος μὰς δάκκερο πάλι με κοινότητες πρέπει νὰ κυβερνηθεῖ, και μόνο με κοινότητες θὰ προκόψει.

Ἡ δουλειὰ θὰ ζωντανέψει ἢ θὰ δυναμώσει τίς κοινότητες. Καί ἄμα ζωντανέφουν και δυναμώσουν αὐτές, τότε θὰ θεριέψει τὸ ἔθνος.

Ὅ,ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ

Ἡ ἐπιτροπὴ για τὰ ὀνόματα τῶ «συνεικῶν» ἔχασε ν' ἀλλάξει και τὸνομα τοῦ Διμάρχου μας. Τῆς τὸ θυμίζουμε μ' ὄλο τὸ σέβας.
— Τὸ βάρβαρο ὄνομα «Μερκούρης» πρέπει ν' ἀλλάξει

και αὐτὸ και νὰ γίνει τουλάχιστο «Περικλῆς». Ἔτσι θὰ μὰς φέρνει σὲ νῦ τὸ χρυσὸν αἶμα, και θὰ ξεγυῖμε τὴ σκόνη πού μὰς στραβώνει τὰ μάτια.

— Ὁ Μιστριώτης τὸ δήλωσε ρητῆ, πῶς ἂν ἐγκριθοῦν «χυδαῖκα» βιβλία αὐτὸς θὰ μεταναστεύει στὴν Ἀμερικὴ.

— Κ' ἐμεῖς τὸνε συμβουλεύουμε νὰ μὴ λείψει. Ἀνοίγουμε μάλιστα ἀπὸ σίμερα και κατάλογο «συνειφορᾶς» για τὰ ταξιδιὰτικὰ του ἔξοδα. Πρῶτος ὁ «Νουμάς» γράφεται για 50 δραχμές.

— Ἐλπίζουμε πῶς ὄλοι οἱ φίλοι θὰ τρέξουνε νὰ γράφουνε για σημαντικὰ ποτᾶ. Γιατί πρέπει ὁ Μιστριώτης νὰ ξεβγαλεῖ μ' ὄλες τίς τιμές τοῦ πολέμου, και ... με πρώτη θέση σὲ βιπέρι.

— Ὁ σοφὸς καθηγητῆς κ. Ρίγας Νικολαΐδης ἔγραψε ἄρθρο στὶς «Ἀθήναι» τοῦ Πῶπ, κ' εἶπε πῶς οἱ δημοτικιστᾶδες ἔχουνε βίδα.

— Ὅραϊο κομπλιμέντο για τὸ συνιδερό του κ. Φωκᾶ.

— Μ' αὐτὸ δὲν είναι καινούριο. Τῆ εἶπε ἄλλοτε και ὁ φρενολόγος Κιτσαρᾶς και ὁ ἐκφυλολόγος Μεταυστῆς.

— Ἡ ἀπάντησι, σὲ τέτια βρισκαται στὸν τρίτο τόμο τοῦ «Νουμά», σὲ σημαντικὸ ἐπιστημονικὸ ἄρθρο τοῦ Φωτιάδη.

— Ἐκεῖ ἀποδειγνεται πῶς τὸ νὰ εἶσαι γιατρός τῆς τρέλλας, δὲ σημαίνει καθόλου πῶς και σὺ δὲ βλάπτηκες ἀπὸ τὴν ἴδιαν ἄρρωστια.

— Ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς Βουλῆς κ. Μπασιάς, είναι ἀληθινὸς και πιστὸς ἀντικαταστάτης τοῦ Λεβίδη.

— Στὸν ἐπικῆδειο τοῦ βουλευτῆ Ἀγαθολκῆ παράταξε τοὺς Ἀττικισμοὺς με ἀπλοχερί. Ἡ ἐπιβίβλαξ Φύια» πῆρε κ' ἔδωσε.

— Ἡ «Ἀκρόπολις» τίς ἄλλες μὰς πλεροφόρησε πῶς ὁ Λεβίδης τὰ κάνει αὐτᾶ, γιατί ὕστερα ἀπὸ τὸν περσινὸ τύφο, ἔπαθε «διανοητικὴ κατῆπτωση». Μὲ ὁ κ. Μπασιάς τί ἔπαθε;

— Τὸ γράφει τοῦ «Νουμά» τώρα, τοὺς καλοκαιρικῶν μήνες, θᾶναι ἀνοιχτὸ μονάχα ἀπομεσήμερο, 5—7.

— Τὸ ξεκαθμιζουμε στὸς φίλους, πῶς ὅσο στέλνουν ὄλη για τύπωμα πρέπει νὰ γράφουν σὲ φάκελλο «Για τύπωμα», και ὅσο στέλνουνε γράμματα προσωπικά για τὸν ἐκδότη τοῦ «Νουμά» νὰ γράφουνε σὲ φάκελλο τῆ λέξη «Προσωπικὸ».

— Ἄσταμε τώρα ἐργαστήκαμε για τὸ κομμα, καιρὸς πιά νὰ ἐργαστοῦμε δᾶ και ἐμπρός και για τὸν τόπο». Τὰ εἶπες λένε, ὁ Θεοτόκης τὰ λογικα αὐτᾶ και δὲν κοκκίνισε καθόλου.

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

κ. Γ. Μαρτ. στο Βολο. Ἄσκημα κάνεις νὰ μὰς στέλνεις ὅ,τι γράφεται ἐναντίο τοῦ κ. Ζᾶγ. και νὰν τὸ στολίζει, και με δικές του βρισιές. Τί σοῦ γρωστοῦμε. βλοχημένες και γιατί μὰς φαρτώνεσαι! Ὅ,τι ἔχεις, σῦρε και ξεμπερδέψέ το με τὸν ἴδιο και ἀφίσε μὰς ἐμὰς ἡσυχους. Μὲς πέθανες πιά

ΔΑΧΕΙΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΟΥ 1908

4	ΜΕΓΑΛΑ ΚΕΡΑΗ	ΕΞ 100,000 Δρ.	400,000
4	»	25,000	100,000
4	»	10,000	40,000
12	»	5,000	60,000
20	»	1,000	20,000
1644	»	100	164,400
2312	»	0	113,600
4000 ἐν ὄλω κέρδη ἀξίας δραχμῶν.....			900,000

Μέχρι τῆς πρώτης κληρώσεως (2:10 Ἀπριλίου 1908) θὰ ἐκδοῦναι μόνον 50,000 τετραδράχμων γραμματίων ὕπ' ἀριθ. 1—300,000. Μόνον οἱ ἀριθμοὶ ο἗τοι θὰ τεθῶσιν ἐντὸς τῆς κληρωτέδος κατὰ τὴν κληρωσιν ταύτην. Κατόπιν θὰ ἐκδοῦναι μονόδραχμα γραμμάτια ἰσχύοντα διά μίαν ἐκ τῶν τριῶν τελευταίων κληρώσεων, ὕπ' ἀριθ. 300,000 ἄχρις 1,000,000, θὰ προστεθῶσι δὲ ἐντὸς τῆς κληρωτέδος και οἱ ἀντιστοιχοὶ ἀριθμοί.

Γραμμάτια πωλοῦνται. Εἰς τὰ δημόσια ταμεῖα και λοιπὰς δημοσίας ἀρχάς, εἰς τὰς Τραπεζάς, εἰς τοὺς σταθμάρχας και στασιάρχας τῶν σιδηροδρόμων, τοὺς διαχειριστᾶς τῶν μονοπωλίων και τὰ πρακτορεῖα τῶν ἐφημερίδων πρὸς δραχμὰς τέσσαρας ἑκαστον, ἰσχύον διά τὰς τέσσαρας κληρώσεις και πρὸς δραχμὴν μίαν ἑκαστον γραμματίου, ἰσχύον διά μίαν ἐκ τῶν τριῶν τελευταίων κληρώσεων.

Διά πᾶσαν πληροφορίαν ἢ ζήτησιν γραμματίων ἀπευθυντέον εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου και τῶν Ἀρχαιοτήτων, ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν εἰς Ἀθήνας. Ἡ πόλις τῶν γραμματίων ἀρχεται ἀπὸ 1/14 Ἰανουαρίου 1908.

Ὁ διευθύνων τμηματόχης
Γ. Ν. ΚΟΦΙΝΑΣ